

Разпознавайте, що е волята Божия

Грехът винаги е примамлив, понякога чак неустоим и ако не е така, то той нямаше да ни увлича и като че ли целият живот щеше да бъде много по-прост и лесен. Случва се греховното да ни привлича дори магнетично и още преди да сме осъзнали последствията от опасните си действия, да се озовем в капана на заблудата, че сладостта на „забранения плод“ може да удовлетвори нашите нужди.

За съжаление, още на следващия ден същата неудовлетвореност се връща и завладява с пълна сила и мислите, и сърцата ни отново, защото греховното никога не носи удовлетворение.

Една съвременна притча от неизвестен автор разказва за богата и добре позната в обществото жена, която един ден претърпява нелеп инцидент и докато пресича улицата, е блъсната от автобус. Стойки на границата между земния и отвъдния свят, не успява да се пребори за живота си и прекрачва прага на смъртта.

Първият, който я посреща, е свети Петър с думите: „Добре дошла!“, а след това, поглеждайки я отново, казва: „Знаете ли, може и да звучи странно, но тук никога не сме имали някого като вас и не знаем къде да ви изпратим – в Рая или в ада“.

„Не, моля ви!“ – отговорила жената, само ме пуснете да дойда в Рая при вас.

„Наистина бих искал, но и тук също имаме правила и спазваме определени разпоредби, затова ви предлагам да прекарате двадесет и четири часа и в Рая, и в ада, за да опознаете отблизо и двете места, а след това сама ще решите къде искате да останете за времето на вечността.“

„Сигурна съм, че искам да бъда в Рая“ – настоявала жената, но светецът ѝ отвърнал, че трябва да спазва правилата.

Тогава той поканил дамата в специален асансьор, с който потеглили надолу към ада. Когато пристигнали и вратата се отворила, пред тях се разкрила красива зелена морава, на която тя веднага познала много от своите близки приятели от вип клуба, които се наслаждавали на слънцето и спокойно играели голф. Веднага се затичали към нея и я прегърнали, целували я по двете страни и я поканили да остане с тях до края на вечерта и по време на предстоящата тържествена вечеря.

След като играта приключила, компанията се насочила към местния клуб, в който всички, облечени в елегантни тоалети, се наслаждавали на перфектна кухня от изискани и екзотични ястия и десерти и богат асортимент от ароматни стари и фини, леки пенливи вина. Докато събитието било в разгара си, се появил и дяволът, който изглеждал брилянтно, бил много забавен, облечен в изключителен костюм, разказвал шеги, смее се и танцувал.

Докато жената се забавлявала в приятната компания на своите стари приятели, настъпило време да тръгне към Рая. Тогава всички я поздравили и се разделили с нея сърдечно, а тя потеглила с асансьора нагоре.

Когато вратите се отворили, там отново я очаквал свети Петър, който ѝ казал: „Сега е време за следващите двадесет и четири часа, които да прекарате тук.“

Жената останала сред приказна гледка и лекотата на облаците, които се разстинали в небето сред лиричните и нежни звуци на музиката, идваща от арфите и песните на ангелските хорове.

Когато и това време изтекло, тя отново се озовала пред свети Петър, който ѝ казал, че вече сама може да вземе решение къде иска да отиде – в Рая или ада.

Жената го погледнала леко засрамено и отговорила: „Знаете ли, никога не съм мислила, че това ще бъде моят избор, но всъщност прекарах времето си по-добре в ада и бих искала да отида там.“

Тогава свети Петър отново я ескортирал до ада, но този път, когато вратите на асансьора се отворили, това което се виждало, било наистина ужасяващо – същите стари приятели не играели голф на зелената морава, окъпана в слънчеви лъчи, а стояли сред мрачна и пуста земя, заринати в боклук и покрити с прах и мръсотия, и не били облечени в елегантни вечерни рокли, фракове и папионки, а в дрипи, които едва покривали измъчените им и оголени тела.

В този момент дяволът я приближил, а тя попитала с недоумение: „Не разбирам, вчера всичко изглеждаше различно тук, имаше голф игрище и изискан вип клуб. Какво се случи?“ А той ѝ отговорил: „Вчера те наемахме, днес вече си назначена на работа тук.“

Тази история ни припомня не само неприятен и дори болезнен факт от живота, а, за съжаление, и глътката горчив опит, която вероятно всички сме вкушали, когато разбираме, че зад атрактивната фасада не е толкова хубаво, а даже отблъскващо.

Веднъж уловени в капана на греха, бързо губим радостта си, без изобщо да сме получили очакваното и търсено удовлетворение. Защо? Какво се случи, след като всичко изглеждаше толкова хубаво и обещаващо?

Защото грехът никога не носи удовлетворение и защото е лъжовно примамлив.

Може и да си мислим за жената от днешната история: каква глупачка е, но по-добре е да не правим прибързани преценки, защото, за съжаление, тя беше просто объркана,

точно както и ние сме объркани понякога, когато съзнателно и дори без да искаме или по невнимание, избираме грешния път, сякаш никога не сме чували, че грехът е опасен и коварен.

Всеки ден получаваме по две покани и сме изправени пред привидно лесен избор, едната е от Бога: да участваме в Божествения живот, а другата е да останем в греха.

Всеки може да направи грешен избор и заради неправилно взето решение да се озове на дъното на дълбок кладенец сред отчаяние и печал.

Към такъв размисъл ни отвежда първото четиво от днешната неделя, в което Премъдростта, без съмнение представляваща Божият закон, ни приканва: „Който е неразумен, да свърне тука!“, т.е. оставете „глупостта!“, а следващите думи, които чуваме от книгата „Притчи Соломонови“, ни окуражават, че усилията ще бъдат възнаградени: „Дойдете, яжте хляба ми и пийте виното, което съм размесила: оставете неразумието и ще живеете; ходете по пътя на разума.“

И още повече се усилюва надеждата в нас, докато хорово произнасяме стиха от днешния псалм: „Вкусете и вижте колко благ е Господ!“

Днешните четива са и предупреждение към нас. В откъса от посланието до ефесяните апостол Павел ни припомня: „Дните са лукави, затова недейте бива неразсъдливи, а разпознавайте, що

е волята Божия...“, а думите на Исус от Евангелието са покана, но и ясно зададено условие: „Ако не ядете плътта на Сина Човечески и не пиете кръвта Му, не ще имате в себе си живот..., тъй и който мене яде, ще живее чрез Мене.“

Грехът не носи удовлетворение, нека не се подвеждаме по примамливата му и привидна привлекателност. Бог винаги ни предлага нещо по-добро: „Вкусете и вижте колко благ е Господ!“ Оставете неразумието и ще живеете, ходете по пътя на разума!“